Ч. 78 (13.976). Львів, понеділок 25. березня 1935. Rosxtowy oprate opłacono ryczałtem. РІК LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Нова польська конституція ухвалена.

260 голосів за, 139 проти нової конституції.

Суботнє пленарне засідання сойму почалося в год. 10.15 передполуднем при великій участи послів, у присутності всіх міністрів і прем'єра Козловського. Прийшов теж маршал сенату Рачкевич, багато сенаторів і т. д.

ПРОМОВА ВІЦЕМАРШ. ЦАРА.

Віцемаршал *Цар* зясував працю сойму над реформою конституції. Сьогоднішнє засідання — сказав бесідник — не позбавлене деякої історичної ваги. Маємо устійнити будучі організаційні форми нашої держави, а маємо це зробити не на день чи рік, а на роки, а може й десятки літ. Коли зробимо це добре, отворимо нові можливости для Польщі, коли зле, то спинимо розвиток держави. Знаємо, що лихий устрій може навіть рішити про незалежність держави, як це було в передрозборовій Польщею. Клюб ББ працюючи над проєктом конституції постановив собі не сходити зі шляху, який визначив маршал Пілсудський. (Тут бесідник відчитав уступ із промови марш. Пілсудського, в якому він каже, що бажає, аби серед післявоєнного хаосу Польща стала осередком культу, в якому царить і обовязує закон, де неминучі суспільні конфлікти рішають згідно з демократичною основою при помочі закону, ухвалюваного вибранцями народу). Конституція — закінчив віцемаршал Цар — яку тепер остаточно ухвалюємо, поможе в нашому розвиткові зближитися до тих ідеалів, які вказав нам маршал Пілсудський. Думаю, що посли, які візьмуть участь в ухвалюванні конституції, сповнять свій обовязок супроти батьківщини і будучих поколінь народу.

ЗАЯВА СЛАВЕКА.

Голова ББ *Славек* у промові торкнувся відносин у давній Польщі. Коли хочемо, — говорив він — щоб нарід розвинув зовсім свої сили, то мусимо навязати до перерваних розборами наших власних форм устрою, а може найдемо шлях, який видобуде із суспільности повноту його вартостей, а знищить те, що перешкоджує, що шкодить збірному добру. Одна умовина, це та, щоб державу забезпечити перед поворотом соймової влади, друга, це скріплення влади президента держави. Конституція виразно каже, яке має бути відношення громадянина до держави. Коли кожний почує, що держава це його добро, коли зрозуміє, що багато поколінь має користуватися вартістю його праці, то в Польщі знайдеться до праці багато людей. Знаємо, що конституція, яку ми ухвалюємо, не усуне лихих людей, які перешкоджатимуть у праці. Та ми віримо, що нарід, що дав такий здобуток, найде шляхи, які зможуть забезпечити його працю перед учинками шкідників.

ПІСЛЯ ОБІДОВОЇ ПЕРЕРВИ

почалася дискусія. *Пос. Вінярський* (енд.) сказав, що дотеперішня конституція за 14 літ свого існування пережила дві доби: 1) до травня 1926, коли то зле пристосовували конституцію або гірше, одначе шанували її, 2) за санаційного табору, коли конституцію насилували. Суспільність не буде такої конституції шанувати, вона не вдержиться ні хвилинки довше від теперішнього режиму. Пос. Ратай (Стр. Люд.) на основі документів доказував, що постанови ухвалені в справі конституції позбавлені законної основи. Пос. *Недзялковський* (ППС) сказав, що кожний в серці відчуває, що зміна конституції не є легальна. Згідно з 125. уст. конституції ясне є, що ніякий параграф нової конституції не може мати правної сили, коли не ухвалили його більшістю 2/3 голосів сойму і сенату.

Опісля прийшов до слова посол д-р *В. Загайкевич*, який зложив таку заяву в імені Українського Клюбу:

Становище Українського Клюбу до нової конституції.

ПРОМОВА ПОС Д-РА В. ЗАГАЙКЕВИЧА.

Високий Сойме!

У хвилині коли сойм має полагодити останній акт зміни конституції з 17. березня 1921 р., маю честь зложити в імені Українського Клюбу таку заяву:

Український нарід, що після війни за власну державу найшовся в межах Річипосполитої, не брав участи в ухвалюванні конституції з 1921 р. Головної основи цієї конституції, що творцем польської держави є польський нарід, не піддали ревізії навіть і тоді, коли на основі міжнародніх актів прилучили до польської держави всю територію земель історичної Галицько-Володимирської Держави. Не взяла на увагу ця конституція факту, що українці в Польщі творять автохтонну національну одиницю, якої права не можуть зміститися у признаних Польщею та влучених до конституції зобовязаннях про т. зв. національні меншини.

Хоч зрештою конституція була збудована на основах лібералізму й демократизму, не зберегла вона українського народу в Польщі перед кольонізацією його земель, перед знищенням українського шкільництва, перед зруйнуванням соток українських православних святинь, перед обмежуванням прав української мови, перед пацифікацією, перед обмежуванням прав самоврядування, ні перед інш. законодатними й адміністраційними ударами у збірне життя українського народу в Польщі. Багато з цих ударів упало й тоді, як влада була в руках польської лівої демократії.

Нова конституція основу всевлади уряду, фактично зреалізовану ще за існування дотеперішньої конституції, вводить до форм устрою держави й на них будує обовязки громадянина супроти держави.

Права українського народу, як збірної національної одиниці, не знаходять у ній — подібно як і в конституції з 1921 р. — ніякої правової гарантії. Наше внесення, що домагається, щоб у цю конституцію включили постанови про територіяльну автономію для українських земель, не взяли зовсім під увагу.

Не маємо причин ані боронити дотеперішньої конституції ні теж заявлятися за обговорюванням оце проєктом нової конституції.

Тому-то **в голосуванні над зміною конституції не будемо брати участи.** Заявляємо, що якнебудь польський нарід вирішить форму устрою Польскої Річипосполитої, **український нарід не припинить своєї боротьби за повноту належних йому політично-національних прав.**

Пос. **Матчак** (соц. рад.) зложив заяву подібну до заяви пос. д-ра Загайкевича.

В імені жидівського клюбу промовляв пос. **д-р Ротенштрайх.** Жидівський клюб ухвалив здержатися від голосування над конституцією. Пос. Тон, який був думки, що треба голосувати проти поправок сенату, зрікся головства в жид. клюбі. Тієї резигнації клюб не приняв і висловив пос. Тонові довіря.

ГОЛОСУВАННЯ.

Проти нової конституції промовляли ще в пізних вечірніх годинах пос. **Тромпчинський** (НД), **Черніцький** (Стр. Л.), **Чапінський** (ППС), **Стронський** (НД), **Жулавський** (ППС).

Опівночі маршал зарядив поіменне голосування. Посли, що були за відкиненням поправок сенату писали на картках побіч свого назвиска слово „так", ті що голосували за принятям зміни поправок писали побіч свого назвища слово „ні".

В год. 23.15 почалося голосування, що скінчилося в 24. год. В год. 0.10 маршал оголосив вислід голосування: **за відкиненням поправок сенату голосувало 139 послів, проти відкинення поправок 260 послів.** Загалом голосувало 399 послів. (Неприсутніх було 41 послів; т. зв. нац. меншини й ще кількох послів. Загалом є 444 посли, три мандати є необсаджені, одного посла соціяліста Беня виключили із засідання підчас промови пос. Жулавського).

Пос. Рут (Стр. Л.) і пос. Ст. Стронський (НД) заявили, що ухвалена конституція протизаконна, бо ухвалили її не 2/3 голосів, якої вимагає закон.

СЕЦЕСІЯ.

Марш. Світальський збивав твердження обох згаданих послів і заявив, що сойм переходить до дальшого денного порядку.

В цій хвилині почувся з лав лівиці спів „О чесьць вам панове магнаці". Соціялісти виходять зі салі. Маршал старається приклигати до порядку співаючих, та тутже й посли ББ. почали співати „Першу бригаду". Ендеки виходять зі салі.

Після ухвалення конституції полагодили інші справи, м. і. поправки сенату до будж. прелімінаря. Замикаючи засідання маршал сказав, що про найблищче засідання сойму повідомить послів листовно.

Англійські міністри в Берліні.

БЕРЛІН, ПАТ. У неділю 24. березня осів тут британський літак. Перший висів мін. Саймон, привитався з Нойратом і англійським амбасадором. Опісля вийшов із апарату мін. Іден. Оба міністри відїхали до готелю „Адльон", де юрба уладила їм овацію.

НАДЗВИЧАЙНА СЕСІЯ РАДИ Л. НАЦІЙ 16. КВІТНЯ.

ПАРИЖ, ПАТ. Надзвичайна сесія Ради Ліги Націй відбудеться 16. квітня.

НІМЕЧЧИНА НЕ ХОЧЕ ТЕРИТОРІЙ НАД ТИХИМ ОКЕАНОМ.

ТОКІО, ПАТ. Аг. Ренго повідомляє, що міністер закордонних справ Гірота відповідаючи в парляменті на інтерпеляцію в справі японсько-німецьких взаємин сказав, що німецький амбасадор у Токіо Дірксен запевнив, що німецький уряд ніколи не буде старатися здобути наново території на Тихому Океані, які є під японським мандатом, і заперечив чутки нібито Німеччина й Японія ведуть переговори в справі заключення військового пакту.

Вибух муніції.

ХАРБІН, ПАТ. Усе місто потрясло кілька вибухів, що були 24. березня рано в коротких відступах часу на передмісті в складі муніції. В багато домах, у промірі 6 миль завалилися стелі, стіни, випали шиби з вікон і т. ін. Люди рятувалися втечею поза лінію, куди не досягали вибухаючі стрільна. Місце катастрофи окружило військо. Жертв у людях досі до ствердили. Військо старається не допустити до катастрофи в складі великих артилерійських стрілен.

За поправу долі селянина й ремісника.

ПРОМОВА ПОСЛА О. ЯВОРСЬКОГО, ВИГОЛОШЕНА НА ПЛЕНУМІ СОЙМУ ДНЯ 20. БЕРЕЗНЯ В СПРАВІ ЗАКОНУ ПРО ПОБІР 10 ПРЦ. ЧИ РАДШЕ 15 ПРОЦ. ДОДАТКУ ДО ПОДАТКІВ.

Високий Сойме!

Закон, який є предметом нинішніх нарад про побір 10 проц. додатку від стемплевих оплат і податків посередніх, як також 15 проц. додатку до безпосередніх податків та податку спадкового і від даровизн, не є новістю, тому, що податок, який сьогоднішній закон вводить, знаємо ще від 1926 року. З початку була це данина одноразова, продовжувана відтак двічі розпорядком президента, відтак двічі законом скарбовим, а від 1931 р. стала постійною даниною. Одначе коли дотепер податник усе таки міг обманювати себе, що чейже в гірших часах данина та буде знесена, то тепер показується, що безпідставно, бо данину ту тепер стабілізують. Вправді клюб ББ зробив малий жест і не згодився на 15 проц., тільки на 10 процентову підвишку додатку до грунтового податку, одначе це ситуації не змінить, а село розуміє, що потягнення це радше обчислене на будучі вибори. Взагалі в цім соймі панове з ББ й уряд діляться дуже добре ролями. Частина панів з ББ говорить про нужду на селі, про шкідливу політику картелеву і домагається розвязання картелів, бажаючи в той спосіб уходити перед масами виборців за оборонців народу; а рівночасно уряд приходить зі щораз-то новими податками й тягарами, які практично спадають на плечі передовсім сільського населення — і ті самі панове з ББ, які плачуть тут над нуждою села, відтак ті тягарі на команду уряду ухвалюють.

Рільництво жде на знижку податків, а не на підвишку. Якщо панам з ББ дійсно йшло би про долю села, то прийшли би не з законом, який стабілізує дотеперішню данину, але з законом про обнижку податків у відношенні до теперішніх доходів, а що-найменше з законом про скасування 10 проц. додатку до податків. Бо відомо, що зменшився суспільний дохід, а ціни рільних продуктів упали понад всяке сподівання низько. Розпнятість цін поміж рільними та промисловими продуктами не змінилася і через те теперішні податки є реально за високі.

Тому треба би податки обнизити у відношенні до спадку доходів.

Тимчасом уряд і панове з ББ шукають за новими обтяженнями.

Високий Сойме! Від якогось часу роблять багато крику, що уряд веде політику фронтом до села. Той ославлений панами з ББ фронт до села полягає хіба на тім, що щораз частіше появляється на селі скарбовий екзекутор і витискає останній гріш, забирає від зубожілого рільника, що тільки найде, останнє збіже на засів, останнє простирало та останню подушку.

Фронт екзекуторів на селі росте пропорціонально до зросту нужди на селі. Фронт цілої маси екзекуторів, що стягають нераз останні чоботи з селянина, то дійсний і одинокий фронт уряду до села, а передовсім до села українського.

Тому, що Український Клюб стоїть на становищі, що треба конче обнизити податки, будемо голосувати проти предложеного нам закону.

ПРОМОВА ПОС. Г. ТЕРШАКІВЦЯ, ВИГОЛОШЕНА НА ПЛЕНУМІ СОЙМУ 20. БЕРЕЗНЯ В СПРАВІ ЗАКОНОПРОЄКТУ ПРО ВІДКЛАДАННЯ, А ТО Й УМОРЮВАННЯ ПОДАТКОВИХ ЗАЛЕГЛОСТЕЙ.

Предложений проект закону дає право міністрові скарбу відкладати, розкладати на рати, як також частинно або в цілости уморювати залеглости державних і самоврядних податків. Оцих залеглостей є 1 міліярд 300 міл. зол.; вони сягають частинно тих часів, коли конюнктура господарських продуктів була досить висока, одначе ці залеглости з тих добрих часів дотикають переважно великої земельної власности і великих промисловців.

Коли в тій залеглій квоті є часом і залеглости дрібного рільника й ремісника, то тільки тому, що вони не були в силі цього податку заплатити, а екзекутор уже не мав що від них забрати. Внаслідок того закон про податкові пільги повинен іти в тім напрямі, що всі залеглости податкові й обезпеченеві дрібного рільника й ремісника відписуються раз на завжди (даруються). Всім добре відомо, в якім матеріяльнім положенні є взагалі рільництво, а щож говорити про дрібне рільництво, зокрема про дрібне українське рільництво, яке у 80 прц. має карловаті господарства.

Дрібне рільництво не є в силі дати собі раду зі всіма тягарами, що падуть у нинішніх часах на його плечі та рік-річно зростають з тої причини, що рільничі витвори впали до найменших цін. На 3,262.000 рільних господарств у Польщі 2/3 — це варстати праці понижче 5 га; з того дрібне українське рільництво на 1,265.000 господарств — це у 80 прц. господарства карловаті, пересічно до 3 га. З цього господарства можна випродукувати 40 сотнарів жита. За це жито в нинішніх часах можна уторгувати 500—600 зол. У тім самім часі на удержання одної родини з 5-ти душ треба річно понад 1800 зол. Звідки взяти грошей на заплачення не то рат і податків, але відсотків від затягнених довгів, що дають на голову 225 зол.?

У часах, коли селові грозить голод і безробіття, у часах, коли замкнена майже вся еміграція зарібкова, у часах, коли дрібний рільник не є в спромозі платити з року на рік зростаючих ріжного роду нових податків, питаю: Чи може він заплатити залеглі податки і ріжні обезпеченеві зобовязання?

Прошу взяти під увагу, що рільник, який має 3 га землі, по заплаченні податків і данин у 1927-28 році потребував продати 158 кг. жита — нині мусить продати 501 кг. жита! Також у 1927-28 р. платив за 10 кг. цукру 47 кг. жита, в 1934-35 р. платить 110 кг. жита. За 10 кг. соли платив 8, нині 27 кг. жита. За 10 кг. мила — 52, нині 109, за 10 кг. нафти — 16, нині 42 кг., за 1 кг. тютюну платив у 1927-28 р. 141 кг. жита, нині 572 кг. жита.

В тім самім часі, тобто в 1927-28—1930 р. брав він за 1 кг. вепра живої ваги 2—2.50 зол., нині за той сам товар і ту саму вагу дістає 40—50 сотиків.

За одну корову чи коня середньої якости брав господар перед кількма роками 300—400 зол.; нині за той сам товар дістає 75—125 зол. Те саме відноситься до цін набілу і дробу.

Ті числа й ціни говорять самі про те, що дрібний рільник не є нині в спроможности платити податкові тягарі безпосередні, як також і посередні за вироби промислові. Тому нема мови, щоб той рільник і дрібний промисловець, специяльно український, був спроможний заплатити залеглі податки й обезпеченеві данини, оскільки вони ними ще не заплачені.

Ми вже давно з практики знаємо, як такі управнення, дані м-ству про можливе відписання залеглостей, є виконувані. Будуть вони знов виконувані так, як це мало місце у своїм часі зі стяганням маєткової данини.

Дрібний рільник мусів платити в час, бо як не заплатив у час, то екзекутор негайно з нього стягнув. Зате велика земельна власність і фабриканти, котрі не платили в час данини, замість екзекутора, дістали привілей: відписання соток міліонів незаплаченої данини.

Предложений нам проект закону — буде теж закон корисний для маґнатів і великих купців, а не для хлопа й ремісника, зокрема для хлопа українського.

Також у відношенні до обезпеченевих залеглостей від вогню — в цім випадку у відношенні до ПЗУВ. — треба було аж закону в ціли уморення залеглостей. Питаю панів, чи була потреба творити таке урядове обезпеченеве товариство від вогню тоді, коли дуже гарно розвиваються приватні обезпеченеві товариства, що цілі десятки літ якнайкраще сповняли супроти своїх членів завдання несення негайної помочі для потерпівших від вогню?

Як цей державний обезпеченевий інститут від вогню був на те, щоб нині знову вносити закон в ціли уморення залеглостей за обезпеченеві вкладки в ПЗУВ, то тільки в тій цілі, щоб знову на тім зискав пан, а не хлоп. Найпростіший, на мою думку, спосіб розвязки питання до справ ПЗУВ, то розвязання ПЗУВ і привернення права істнування для приватних товариств від вогню. Це буде найліпший вислід і розвязка.

Предложений проект закону не відповідає інтересові дрібного рільника й ремісника. Домагаємось цілковитого уморення залеглостей податкових та обезпеченевих для дрібного рільника й ремісника, бо тільки це одно буде доцільне.

З ПРОМОВИ ПОСЛА ЧУКУРА, ВИГОЛОШЕНОЇ НА ПЛЕНУМІ СОЙМУ В ДНІ 21. БЕРЕЗНЯ В СПРАВІ ЗАКОНОПРОЄКТУ ПРО ОПОДАТКУВАННЯ ШТУЧНИХ ТОВЩІВ.

Уряд предложив соймові до ухвали законопроект про оподаткування штучних товщів, опроваджуваних переважно до Польщі із заграниці. Цей закон має охоронити ринок від заливу штучних товщів, щоб цим способом піднести споживання природних товщів, як масла, смальцю і т. д. Польща — це держава передовсім рільнича, і проте охорона рільництва і рільничої продукції не була і не є як слід переводжувана. Це відчували передовсім дрібні рільники, і то більше, як дідичі. Чому? Тому, бо дідичі переважно ведуть господарку збіжеву. Натомість бідний рільник збіжевої господарки не веде — а годує порося та пряче масло з молока; і хоча ті річі требаб йому самому з рідною спожити, він собі на це позволити не може, але мусить їх збувати, щоб обгнатися бодай частинно від всіляких драчок. Великою помічю в біді українського рільника є українська кооперативна орґанізація, бо помагає рільникові у збуті його продуктів. На першому місці висувається тапм молочарська кооперативна орґанізація.

Маслосоюз у Львові з цілою сіткою районових молочарень на наших землях має дуже великі заслуги в піднесенні доходу дрібних господарств, як також причинився в дуже великій мірі до поліпшення раси рогатої худоби. Молочарські кооперативи — це майже одиноке джерело припливу готівки на село.

Щоб як слід боронити інтереси дрібного рільництва, потрібно не лиш оподаткувати привіз товщів із заграниці, але й обмежити витворювання штучних товщів внутрі держави. Українські посли нераз і не двічі звертали увагу уряду на ці справи, та над їх слушними вказівками переходив уряд до денного порядку. Якби цей закон був ухвалений перед 3—4 роками, булоб може не дійшло до такого величезного обниження цін на безроги і набіл, а вслід за тим до дальшого зубожіння села. Українські посли, оцінюючи додатні сторони предложеного законопроекту, будуть голосувати за ухваленням його, уважаючи той законопроект за корисний для піднесення доходів дрібних господарств. Це корисне, але чи ще не за пізне?

„Нещасна селянська доля в Совітській Росії".

Відомий американський журналіст п. Нікербокер, умістив під такою назвою цікаву статтю в „Івнінг Стандард" (Льондон) з 3. ц. м.

„Колективний фармер у сучасній Росії — пише Нікербокер — є каторжник, який дає більше, а дістає менше, ніж якась інша кляса населення першої робітничо-селянської республики".

Нікербокер розповідає таку анекдоту, яку він чув підчас перебування в Совітах: Один фармер-колгоспник приїхав до Москви і зайшов до широко-мовної радіостанції. Він звернувся з проханням до урядовця, чи не можна булоб переказати через радіо кілька слів. Урядовець заперечив тому, бо — сказав він — не можна спиняти програми. „Лише одно слово дозвольте мені сказати" — просив селянин. „Ну, добре, одно слово дозволяю". Тоді колгоспник закричав у мікрофон: „Ратуйте!"

Як ілюстрацію положення сільського господарства наводить Нікербокер кілька цифр. За час „колективізації" сільського господарства (рр. 1929—1933) число коней на території Совітів зменшилося на половину, число худоби [illegible] на половину, число овець і кіз на дві третини. Страшенно знизилася продукція господарства. Так продукція масла в рр. 1929—1933 упала з 1,170.000 тон аж до 800.000 тон. Та проте обовязкова здача масла державним установам збільшилася з 77.800 тон до 140.000 тон. Продукція вовни знизилася з 179.000 тон до 63.000 тон. Здача її піднеслася з 25.00 тон до 68.000 тон (цікаво, що для 1933. р. здача вовни перевищила її продукцію!).

Таке „планове господарство" особливо відбивається на стані селянства на Україні і на Північнім Кавказі, де загалом живе до 50 міл. українців. Тут населення просто вимирає. На підставі обчислення В. Г. Чемберліна, який 12 літ перебував у Совітах, згинуло там ок. 5 міл. [illegible]

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ХТО В ПОЛЬЩІ ВИРОДЖУЄТЬСЯ?

„Чи вироджуємось?" Таке питання поставив С. Горський в заголовку статті, яку помістив на днях у „Курієрі Варш." (ч. 75). Спираючись на статистичних даних дотично зменшування роз-родности населення і смертности дітей, на тому, що перед військові комісії приходить усе гірший фізично матеріял рекрутів, тощо, автор ствер-джує, що те все наслідки браку відповідних харчів. „Польща зле відживляється". *Картопля стала одиноким засобом поживи*, вона заступає народнім масам хліб, масло, сир. І автор кличе до боротьби за добробут, бо майбутність поль-ського народу загрожена дуже міцно.

Про небезпеки, що грозять українському насе-ленню з боку недоживлювання згадував уже доц. Кубійович, коли реферував у Наук. Т-ві ім. Шевченка вислід останнього спису населення. Новіші дані статистичні говорять, що саме *найбільше вироджуються у Польщі українці і бі-лоруси!*

Опубліковані у „Вядомосцях Статистичних" (вип. 3.) цифри стверджують, що у *східних воє-відствах* смертність дітей у 3-ому кварталі зросла вдвоє. В цілій Польщі ця смертність зросла з 12.8 на 14.3 (на 100 уродинах). З того виходить, що більше ніж поляки, повинні ми піднести а-ларм про фізичну загрозу, яка щораз то грізніше йде наступом на наш нарід. Страшна нужда не тільки не переводиться, але з кожним роком біль-шає. Яворівщина — це зовсім не оаза на нашій національній території в Польщі.

Польська хроніка.

ДЕРЖАВА ЯК ПІДПРИЄМЕЦЬ. — ЗА ПІДНЕ-СЕННЯ РЕНТОВНОСТИ.

Орган санаційних консерватистів „Дзеннік Познаньскі" помістив ось такі цікаві міркування на тему рентовности державних підприємств:

„Держава не тільки виробляє в нас горівку, папіроски і рушниці, але теж ровери, машини до писання і радіоприймачі. Не рахуючи держав-них банків і монополів (з яких — до речі — сір-никовий не має достаточного оправдання) дер-жава веде тепер (цитат зг. з прелімінарем на р. 1935-36) 28 підприємств. На основі обережного рахунку репрезентують вони капітал ***понад 12 мілярдів зол.*** (Обчислення Люльки Крашевського й інших).

Осягнення зисків — це не одинока мета держ. підприємств. Часто стоять перед ними позагоспо-дарські завдання. Отож не можна вповні вживати звичайн. критеріїв рентовности дотично державної продукції. Але й не можна годитись на „антиго-сподарське" господарення. Приймім, як середню норму доходовости держ. підприємств дуже скром-ну: 3 відс. Чистий зиск скарбу з титулу держ. під-приємчивости повинен бути не менше ніж 360 міл. зол. річно. А тимчасом, як подає Гол. Ста-тистичний Уряд, у році 1933-34 вплата до скарбу була 41.8 міл. Якщо залишились ще зиски, при-значені на інвестиції, то не було їх напевно 300 міл. Ми склонні приняти, що заінвестовані зис-ки були кільканадцять разів менші..."

„Дз. П." домагається уздоровлення держав-них підприємств, які можуть бути поважним джерелом доходів для скарбу. Ґазета жаліє, що в повені податкових і позичкових проєктів, цей проєкт не найшов відгомону.

Дійсно, — коли освідомимо собі, що держа-ва забирає шляхом оподаткування доходів від своїх громадян майже 8 *разів* стільки, що дають державні підприємства, хоч сусп. дохід сьогодні майже рівноважиться в майном тих підприємств, то легко буде нам збагнути, що варта держава в ролі підприємця.

ПРОЄКТ ЗАКОНУ ПРО БУХГАЛЬТЕРІВ.

У колах бухгальтерів уже від довшого часу йдуть балачки про можливість появи закону до-тично звання бухгальтерів, про який стараються їхні польські організації, бажаючи замкнути до-ступ до книговодства „фушерам". Після довшої реєстрації книговодів, Головна Рада орґа-нізацій бухгальтерів подала вже до міністер-ства справедливости проєкт закону, висуваючи в ньому далекойдучі кваліфікації осіб, що пра-цюють у книговодстві і залежність від проф. ор-ганізацій. Жиди сильно з цього приводу криє... добачуючи у проєкті закону тенденцію випер-ти жидів-бухгальтерів з місць, які вони тепер займають. Треба підкреслити, що **і для україн-ців може принести такий закон поважні неспо-діванки. На жаль книговоди-українці досі не зорганізовані!**

НОВИЙ ЕЛЄВАТОР.

У ґдиньскій пристані почнуть незабаром бу-дувати збіжевий елєватор.

Світова хроніка.

„ЗОЛОТИЙ БЛЬОК" МЕНШАЄ. — ВАЖНІ ПО-ДІЇ В БЕЛЬҐІЇ. — ПОПУЛЯРНІСТЬ ДЕВАЛЮ-АЦІЇ.

Королівський декрет покликав до життя на-ціональний уряд вимін, який має покласти край спекуляції девізами і тезавризації золота в Бельґії. Телеграми, які рознесли цю вістку по світі, викликали небуденну сензацію. Бельґія є в золотому бльоці і заведення контролі над ці-лим оборотом девізами і золотом ставить її по-за рямці того бльоку, де крім Франції залиша-ється вже тільки Голяндія, Швайцарія і Польща. Інакше: золотий бльок корчиться, стаючи віч-на-віч із непевним завтра. Щоправда згаданий королівський декрет проголосив рівночасно, що з золотим паритетом нічо не зміниться, що бельґійський франк залишається у відношенні до золота таким, яким є. Та проте сторонників девальвації в Бельґії щораз більше, цю девалю-ацію вважають там неминучою. Маси втікають від паперового гроша, уряд мусів ужити поваж-них фондів на повернення нормального курсу бельґові...

І не брак покриття є причиною того всього. Навпаки покриття є дуже високе і колиб про нього йшло, то з цього боку ніякої небезпеки не булоб. Найважніше — це дешевість валют штерлінґового бльоку, а з тим велика конку-ренція для Бельґії на закордонних ринках. Тор-говельна співпраця країв із золотого бльоку залишилась тільки паперовою резолюцією і не дала ніяких практичних вислідів. Отже Бельґія мусить рятуватись...

Яку остаточну форму прийме нова бельґій-ська валютарна політика в найближчому часі — про те ще сьогодні нічого не знаємо. Чи піде вона слідами Анґлії, Америки, Японії чи Німеч-чини й Італії? Можна сподіватись, що нові лю-ди, які ввійшли до уряду виявлять незабаром свої пляни.

Треба зазначити, що в слід Бельґії також Люксембурґ впровадив рестрикцію оборотів девізами і золотом.

ВІЙСЬКОВА СЛУЖБА В НІМЕЧЧИНІ І СВІТО-ВЕ ГОСПОДАРСТВО.

Заведення обовязкової військової служби в Німеччині викликало масу міркувань не тіль-ки політичного характеру, але теж подекуди господарського. В цьому факті добачують но-вий стімул до загального зброєння й економіс-ти застановляються над наслідками того у ді-лянці господарства. Наскільки це оживить про-дукцію, то матиме вплив на безробіття і на то-варовий обмін, тощо. (Наприклад німецька бір-жа зареаґувала на відомий декрет великою звишкою ґутничих акцій...).Назагал стверджу-ють, що найнебезпечнішим моментом у цьому є нові великі обтяження державних буджетів, тоді, коли це тепер є слабою сторінкою усіх країв і погано впливає на хід господарських справ. Буджети забирають велику частину су-спільного доходу. Коли вони вимагатимуть ще більших сум, то це мусить мати погані наслід-ки. Оружний промисл ледви чи притягне щось із приватних капіталів.

МІЖНАРОДНІЙ КОНГРЕС ОЩАДНОСТИ.

У другій половині травня відбудеться у Па-рижі третій з черги міжн. конгрес ощадности (І. — 1924 р. у Медіоляні, ІІ. — 1929 р. у Льон-доні). Має взяти в ньому участь м. і. около 70 делеґатів польських щадничих установ. Запові-джені теж 3 реферати з польської сторони.

В. Н-вич.

Загальні Збори Наукового Товариства ім. Шевченка.

В неділю 24. березня ц. р. в год. 10½ перед-полуднем в салі Музею Товариства відбулися За-гальні Збори НТШ.

Після звітів і короткої дискусії вибрано но-вий Виділ Т-ва. Тому, що дотеперішній голова НТШ проф. д-р *Вол. Левицький* у своїй промові рішуче відмовився дальше кандидувати — голо-вою Т-ва став д-р *Іван Раковський*. Зрештою та-кий склад нового Виділу: *Члени Виділу:* през. Володимир Дещкевич, дир. Денис Коренець, д-р Іван Крип'якевич, д-р Кость Левицький, інж. Юліян Мудрак, дир. Омелян Саєвич і д-р Василь Сімович. *Заступники:* д-р Андрій Ластовецький, мґ. Евген Ю. Пеленський, інж. Роман Сеньшин, інж. д-р Евген Храпливий. *Контрольна Комісія:* д-р Іван Ґижа, дир. Микола Капуста і дир. Орест Радловський. Точніший звіт подамо завтра.

—o—

Загальні збори кооперативи „Суспільний Промисл".

В неділю 24. березня ц. р. відбулися в салі „Бесіди" другі з черги Загальні Збори кооп. „Су-спільний Промисл", яка веде фабрику цикорії „Луна" і підмінки кави „Пражінь". Збори від-крив в год. 10.30 передполуднем голова Н. Ради мец. М. Корчинський короткою промовою. Опісля склав подрібний звіт з діяльности управи її член Р. Раковський. Кооператива придбала в ми-нулому році власну сушарню в Жовкві тому, що селяни цього повіту доставляють до сушарні си-рівець до виробу цикорії. Таким чином управа кооперативи зуміла вже унезалежнитись від до-стави сирівців з західної Галичини. В коопера-тиві працює тепер 46 службовиків, 98 прц. виро-бленої цикорії „Луна" і підмінки кави „Пра-жінь" продає кооператива в Галичині і тільки 2 прц. припадає на Волинь та інші північно-за-хідні землі. Свої вироби кооператива продає зде-більша кооперативам. Одначе здобуває постепен-но теж приватних покупців. Опісля доповнив ще звіт другий член управи п. Павлик. Діловий рік замкнула управа чистим зиском 6.164.78 зол. Пі-сля довшої дискусії збори признали однодолосно абсолюторію управі та Н. Раді за їх діяльність і приняли річний звіт. З чистого зиску призна-чили Загальні Збори квоту до 800 зол. на куль-турно-освітні цілі; 8 прц. на дивіденду від уді-лів і 10 прц. та зиск з торгу з нечленами до за-пасного фонду.

На внесок комісії матки Збори по довшій дис-кусії вибрали до Н. Ради 4-ох членів а саме: інж. Сербина, дир. С. Магаляса, дир. Дороту та п. Хархаліса, на заступника д-ра Лукашевського. Ділові наради зборів закінчились в год. 2.45 по-полудні.

Франція не візьме під увагу німецької постанови.

ПАРИЖ, ПАТ. Суботнішнім нарадам 3 дер-жав французькі політичні кола приписують ве-лику вагу та стверджують, що на ній узгіднили думки на площині римської умови і льондон-ської конференції. Французький уряд стердив, що в ніяких переговорах не візьме під увагу по-станови Німеччини в справі обовязкової вій-ськової служби та збільшення армії до 36 диві-зій. Розмови, які можна буде евент. вести про обмеження зброєнь, повинні приняти за основу військові постанови версальського трактату. Франція далі буде настоювати, щоб заключити сх. пакт і подібний пакт в центр. Европі. Тепе-рішня інформаційна місія мін. Саймона не може в нічому вязати французького й італійського уряду. Стріча в Стрезі 11. квітня позволить за-знайомитися Мусолінієві й Лявалеві з вислідa-ми подорожі британських міністрів до европей-ських столиць.

ПОЛЬСЬКИЙ АМБАСАДОР У МІН. НОЙРАТА.

ВАРШАВА, ПАТ. Польський амбасадор у Берліні Ліпський 23. березня зясував німецькому міністрові закордонних справ Нойратові погляд польського уряду на міжнародне положення, що витворилося після оголошеного в Німеччи-ні закону про загальну військову службу.

СМЕРТЬ У ГОРІЮЧОМУ ГОТЕЛІ.

ШИКАГОО, ПАТ. У готелі на передмісті вибухла пожежа над ранком. Горючі тапети й фіранки впали на голови 80 осіб, що забавля-лися в великій салі. Гості в переполосі кинули-ся втікати. В вогні згинуло 6 осіб, 17 було тяж-ко ранених. 40 перевязали рани на місці.

НОВИНКИ

— **Остання продовжена лекція** в школі „Хоровід" відбудеться у вівторок 26. III. в год. 6-й веч. в Нар. Домі. 1169 2-3

— **Львівські трамваї дефіцитові.** Буджет електричних трамваїв у Львові виказує дефіцит 1,200.000 зол. Непропорціонально високі позиції творять видатки на платні, що переходять 75 прц. цілого буджету. Цікаве теж, що фізичні трамваєві службовці деяких категорій мають побори вдвоє вищі, ніж умові урядовці. Щоби цей дефіцитовий буджет привести до рівноваги, міська управа рішила обнизити платні трамваєвим службовцям і то або на 25 прц. або на 10 прц. при здержанні всяких боніфікацій, якими вони користуються. Трамваєві службовці про ніяку редукцію своїх поборів не хотять навіть чути і грозять страйком. У звязку з задуманою обнижкою платень львівських трамваярів у суботу пізним вечором трамваєві службовці зібралися у варстатах при вул. Вулецькій на віче, що відбулося при участи делегата головного союзу громадських службовців з Варшави та представників львівського воєвідства. Зібрані вирішили резолюцію з протестом проти обнижки платень. Треба зазначити, що проект знижки платень торкається не лише трамваїв, а всіх м. підприємств, отже водопроводів, ел. заведень, газівні, чищення міста та техн. персоналу м. театрів.

— **Смерть проф. Гертнера.** У Львові помер нагло д-р Генрик Ґертнер, професор польської мови у польському університеті в 42. р. життя. Був м. і. автором граматик польської мови, вживаних у школах.

— **Процес Онишкова і тов.,** що ведеться від довшого часу у Львові, розкриває щораз більші ошуканства директорів „Людового банку вспулдзєльчого". Переслуханий як свідок адв. д-р Надель, управитель конкурсової маси, зізнав, що в часі ліквідації цього банку одержав коло 8.000 листів від ошуканих клієнтів. Взагалі було 3.000 пошкодованих на суму 512.113 зол. Дальші пошкодовані ще зголошуються.

— **Львівська Хроніка.** Нічю вломилися вломники до бюра евіденції населення при вул. Рутовського та забрали ок. сто особистих доказів (невиповн. книжечок). Готівки не забрали, бо не було. — Невідомі злодії вкрали з хати Брон. Кротошинської при вул. Длуґоша 18. біжутерію та біля вартости 1.550 зол., 240 зол. готівкою та векслі на 5.000 зол.

— **Краєва Хроніка.** В Станиславові в присутності божевілля повісилася власничка реальности Марія Вісневська. — У Дрогобичі у готелі „Альгамбра" арештували Арона Йос. Сафіра з Тарнобжеґа, що за обманства відсидів уже 3 роки в Голяндії, 3 роки в Люксембурґу та багато разів був караний в Польщі. Тепер Сафіра пошукували м. і. за нелеґальне виконування адвокатури в Бельську, за схоплення танцівниці в Лодзі. — Біля Скнилова якийсь ок. 30-літній мужчина під впливом приступу божевілля роздягнувся до нага та вганяв по полях. Рятункова станція забрала його до шпитальної станції. Казав, що зветься Міхаляк, та відки він, не знає. — На зал. шляху Львів-Давидів їхав „зайцем" Ів. Микетюк. Як побачив його поліцай почалася погоня на дахах ваґонів підчас руху. Коли Микетюк хотів віскочити його зловили. — Іван Слука, що їхав „зайцем" поїздом Скнилів-Львів вискочив із поїзду та потовкся тяжко. Забрали його до шпиталю.

— **Згоріло 300 овець.** Від іскри паровова повстала пожежа на фільварку в Любранці й охопила всі господарські будинки, між ними й вівчарню. Згоріло 300 овець, причому вівці потоптали майже на смерть вівчаря. Шкоду обчисляють на 80.000 зол.

— **Хотів зміняти фальшиві доляри.** У Варшаві в Звйонзковому Банку арештували Й. Майтелеса, купця зі Львова при вул. Фурманській 9. Він хотів зміняти фальшивий столол. банкнот. Коли Майтелеса зревідували, найшли в нього ще пять стодолярових банкнотів, які заквестіонували як фальшиві.

— **Самогубство через 6 зол.** До купця Ант. Стельмаховського в Буку під Познанем прийшов податк. екзекутор, щоби стягнути 6 зол. залеглого податку. Коли купець ударемнив заняття, екзекутор прийшов другий раз, але з поліцаєм. Це так розлютило Стельмаховського, що крикнув: „Беріть собі все", побіг до свого мешкання і вистрілом з револьвера відобрав собі життя.

— **Самосуд на Литві.** В литовському селі Єніслава селянин Сушінскас застрілив підчас сварки сусіда Казлавскаса. Обурене населення зловило душогуба і зробило над ним самосуд, причому син убитого Казлавскаса знущався жорстоко над душогубом, видовбав йому очи і поломив руки. Поліція арештувала багато селян.

— **Ляскер залишається в Совітах.** В розмові зі співробітником „Комсомольської Правди", колишній світовий мистець шахів д-р Емануїл Ляскер виявив охоту лишитися в совітській Росії на якийсь час, можливо що кілька літ. Він хоче організувати школу для історії, психольоґії і фільософії шахового мистецтва.

— **В обороні подружої моралі.** Католицька акція в Будапешті рішила розвести енерґійну аґітацію проти упадку подружої моралі. В оголошеній відозві вказано на те, що в статистиці розводів Будапешт займає перше місце серед европейських держав. На кожному кроці стрічаємось з тенденцією піддержувати необичайність. В мистецтві і літературі осмішується подружу мораль. Відозва закликає церковні громади скликувати протестаційні збори проти обнижування суспільної моралі.

Спорт.

СВІТЕЗЬ — УКРАЇНА 3:1 (0:1).

Україна: Микитин; Олійник, Воробець; Підлісецький, Якимів, Сиротюк; Федун, Крупельницький, Міклош. (Яцкевич), Юськевич, Ліскевич.

В першій частині чорно-червоні мали сильну перевагу і були би напевно перемогли противника, якщо би Міклош грав цілі змагання. Але у 28 хв. першої частини Міклош розбитий мусів зійти з гриша і від цього часу напад позбавлений провідника грав слабо. Ще до того, коли у 14 хв. другої частини Воробець не використав карного, Україна опадає на силах і позволяє стрілити противникові троє воріт. Про дружину України тяжко щонебудь позитивного сказати. Є це молоді грачі, яким ще брак рутини і досвіду, але по кількох змаганнях будуть могти, під рукою тренера, мірятися із кожним противником. У повній формі є Воробець в обороні, Якимів у помочі і Міклош у нападі. Одинокі ворота добув Міклош у 4 хв. Світезь грає краще, як у минулому році, але разить брутальність деяких змагунів. Суддя п. Кміцінський. Видців около 500.

УКРАЇНА II — СВІТЕЗЬ II 1:1 (1:0).

ТУРНІР ВІДБИВАНКИ ЛЬВ. ОКРУГИ У. С. С.

С. IV — С. Б. учасники 2:1.
Черник — С. Б. члени 0:2 (10:15, 12:15).
Плай — С. IV 0:2 (12:15, 11:15).
УССК — Черник 0:2 (6:15, 1:15).
Плай — Богун 2:0 (15:9, 15:8).
С. Б. члени — УССК 2:0 (15:3, 15:1).
С. IV — Богун 2:0 (15:6, 15:9).
Черник — Ольд бої 2:0 (15:9, 15:4).

До фіналу заквваліфікувалися з І. групи С-Б члени і Черник з II. групи С. IV, другий С. Б. учасники або Плай.

КОПАНИЙ МЯЧ.

ЛЬВІВ. Хожів — Гасмонея 2:1 (1:1).
ЛЬВІВ. Погонь — Хожів 6:2 (2:1).
ЛЬВІВ. Чорні — РКС 4:0 (3:0).
ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — Сян 1:0.
ВІДЕНЬ. Італія — Австрія 2:0. У присутності 60.000 видців відбувся метч копаного мяча за чашу бувш. премієра Швеглі між репрезентацією Італії й Австрії. Перемогли італійці 2:0 (0:0).

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.
Понеділок, 25. III. год. 7·30 веч. „Крик".
Вівторок, 26. III. год. 7·30 веч. „Переносини".

Театр Ріжнородностей.
Понеділок, 25. III. год. 7·30 веч. „Подружий метч".
Вівторок, 26. III. год 7·30 веч. „Супружей метч."

Кіна.

АДРІЯ: „Невидний чоловік".
АПОЛЬО: „Для тебе співаю" (з Ів. Кепурою).
АТЛЯНТИК: „Нові люди" (Песня о щасті).
ВАНДА: „Серце велитня", „Пісня життя".
ГРАЖИНА: „Молодий ліс".
КАСІНО: „Весела вдова" оперетка Леґара (з Мор. Шевальє та Мекдональд).
КОЛІСЕЙ: „Злодій сердець", ревія „Хай живе спорт".
КОПЕРНИК: „Петрусь" із Фр. Ґаль і „Флїп і Флап у країні забави".
МАРУСЕНЬКА: „Ярмо кохання", „Ворог жінок".
МІРАЖ: „Щойно вчора".
МУЗА: „Весняний вальс", „Твої уста говорять неправду".
ПАКС: „Історія св. Тереси від Дитятка Ісус".
ПАЛЯС: „Вероніка". (Францішка Ґаль).
ПАН: „Світ належить до тебе" Ґрета Ґарбо.
РАЙ: „Дочка ґен. Панкратова".
СВІТ: „Син Кінг-Конга", комедія „Князь Аркадії".
СОНЦЕ: „Відважний хлопець" і ревія.
СТИЛЕВЕ: „Римські скандали" (Еді Кантор) і ревія „Хочу з паном у Закопанім".
УТІХА: „Бідний птах" і ревія.
ХИМЕРА: „Прапор волі", „Бастер Кітон як годинникар".

Закордонне радіо.

Понеділок, 25. березня 1935.

Відень (506,8) 14·00 Спів, 18·25 „Зиґфрид" оп. Ваґнера, **Братислава** (298,8) 17·10 Спів, **Кошиці** (259,1) 17·10 Для Закарпаття, **Мор. Острава** (269,5) 17·35 Спів, **Прага** (470,2) 19·30 „Манон Леско" оп. Пуччінія, **Париж** (1648) 13·15 Концерт, 19·50 Літ. хроніка, 21·00 Театр. вечір. **Білгород** (437,3) 17·00 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 14·15 Скрипка та форт., 22·40 Концерт, **Гамбурґ** (331,9) 11·00 Пісні **Гайльсберґ** (291) 18·20 Нар. пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·50 Грецькі солісти, 21·00 Танц. музика, 23·00 Кончерто ґроссо ґ-моль Гендля, **Кельн** (455,9) 16·00 Орх. концерт, 17·50 Славні конц. етюди, 20·10 Давня камер. музика, **Ляйпціґ** (382,2) 21·00 Симфонія е-дур Брікнера, **Мінхен** (405,4) 15·10 Нар. пісні, 17·50 Весняна соната Бетовена, 22·30 Бахові твори, **Будапешт** (550,5) 12·30 Муз. поранок, 18·45 Форт., 21·05 „Сумерк богів" оп. Ваґнера, **Міляно** (168,6) 19·00 Камер. музика, 22·00 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 17·30 Сп. ресітаЛь Од. Тріенті (сопран), 22·00 Танц. музика.

Вівторок, 26. березня 1935.

Відень (506,8) 14·00 Віольончеля, 17·10 Форт. квінтет, 20·10 Кронеґерові твори (сп., муз.), 22·10 Камер. концерт, **Кошиці** (259,1) 17·05 Спів (циґ. й нар. пісні), 18·00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 17·45 Вок. квартет сестер Відім, 19·10 Концерт військ. орх., 20·25 Тріо ґ-моль Сметани, **Париж** (1648) 13·15 Легка музика, 21·45 Музика, спів, поезія, **Білгород** (437,3) 12·00 Військ. трубна орх., 16·20 Моцартові твори, 17·00 Пісні Чайковського, Гречанінова й ін., 20·00 Пісоньки, 20·45 „Пер Ґінт" суїта Ґріґа, **Берлін** (356,7) 18·05 Пісні про весну, 18·30 Концерт, 22·30 Бетовенові твори, **Франкфурт** (251) 21·00 Моцартівський концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16·00 Нова популярна музика, 19·00 Концерт, **Ляйпціґ** (382,2) 17·20 Спів, **Будапешт** (550,5) 17·30 Концерт оп. орх., 19·10 Спів, 21·50 Циґ. муз., **Міляно** (368,6) 11·30 Концерт, 20·45 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 17·15 Легка музика, 20·45 Муз. вечір.

Львівське радіо.

Понеділок, 25. березня 1935.

6·30 Ранішня авдиція, 7·50 Практичні вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 З опер Пуччінія (гр. пл.), 12·45 Субльокатори — гутірка для жінок, 12·55 Полуд. денник, 13·00 Форт. квартет ґ-моль оп. Й. Брамса, 13·40 Марші з гр. пл., 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 15·45 Концерт тріа, 16·30 Лекція нім. мови. 16·45 Такі собі сільські пісоньки (Лядош), 17·00 для дітей: Як брати місяці сварилися зі собою, 17·15 Данів хор, 18·00 З мікрофоном по старому Львові, — 18·25 Кухня для вбогої інтеліґенції, 18·40 Сільва рерум. мист. життя, 18·45 Арґентинські пісоньки гр. пл., 19·15 Місто на 9 топках соди (Дрогобич), 19·25, 19·30 Спорт. вістки, 19·35 Концерт мандолістів, 19·50 Фільм. огляд, 20·00 Лише для дорослих — авд. старих пісоньок, 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Симф. концерт (орх., міш. і муж. хор; Федичковська сопран, Леська альт, Бодінський тенор, Міхаловський бас), 22·30 Рекл. концерт. 22·45 Танц. музика, 23·00 Комунікати.

Вівторок, 26. березня 1935.

6·30 Ран. авд., 7·50 Практичні вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Концерт, 12·50 Хвилинка для жінок, 12·55 Полуд. денник, 13·00 Симф. твори в гр. пл., 13·40 З ринку праці, 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 14·00 Легка музика в гр. пл., 15·45 Концерт орх., 16·30 Оповідання для малих дітей Старого Доктора, 16·45 Чвертьгодина славних артистів із гр. пл., 17·50 Куток мови, 18·00 Спів (Марія Тровичинська). 18·15 Фраґм. із „Небожеської комедії", 18·30 Реклям. концерт, 18·45 Підгалянські мельодії в гр. пл., 19·15 Пастирі наших часів і нашої памяти, 19·25, 19·30 Спорт. вістки, 19·35 Саксофон. дует, 19·50 Актуальний фейл., 20·00 Форт. ресітаЛь (твори Баха з поясненнями), 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Транс. з Варшави: Муз. ком. „Пісоньки про Надіну" муз. Е. Штравса, 22·30 Фейл. „Памятник трагічного кохання — Маріяна Д'Алькофарадо", 22·45 Сальон. музика з гр. пл.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.